

SONČNI ŽARKI

Cveto Preželj

Brezskrbno se jutro v dan zagleda.
Dopolni se nočni ptici let.
Nevesto v nepričakovano igro
zvabi rosni Adam.

Okna z dehtečimi cvetovi
sončnim žarkom branijo vstopiti,
žarkom, ki na zlatih laseh in prebujenih očeh
utripajo: pridem, vrnem se, pridemo.

V temno slo in srečo
je trebuh zaverovan
in prsti potrkavajo
ob porjavelo kožo.

Sončni žarki mimo mlečnih streh,
na oživelih hrbtih, na starem psu,
na rdečem nosu, na jutranjih haljah —
razgaljeno življenje v veselje sprehajalcev.

FEHIMA

Danilo Čelofiga

Fehima je žena ali dekletce
ali rubin ali lepota
Fehima je beseda mehka
kakor zrno zdrobljeno v pogači
je slepota
in najčistejši videz

Fehima je morje
v samo sebe potopljeno
in luč ribiškega čolna
polnega kakor obzorje
Fehiminih prsi

TROBENTAČ

Danilo Čelofiga

dvignil je zvok zlate trobente
mrak požira kaplje preklete
v ustnice daje ves jaz
poigrava se nekje globoko
globoko v njem
srce z ognjem
srce z drugim ognjem

priklenjen v zvok
priklenjen v izgubljanje
trepetajoč ves
večno živeč in nikoli živeč
živ ves in ves mrtev
nad stvarstvom lebdeč
in pod stvarstvom lebdeč
počasi prestopa bregove
kaplja
ena sama kaplja
gnev
groza
in žalost

vsrkava trobento
nič več trobentač
groza
glas
zvok trga
trga življenje
grenak jok
ne to ni jok
ostal je le zvok
in stisnjena pest
z voljno trobento
z mokro trobento
nasmeh brez ustnic
nič več nasmeh
zvok
zvok trga življenje